

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v četrtek 2. januarja 1890.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h krstu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohrani na dotično naročilo.

Upravníštvo „Slov. Naroda“.

Na starega leta dan.

Zopet je šlo jedno leto v zakon. Za nas Slovence, kakor sploh za avstrijske Slované je prineslo malo dobrega. Uresničenje narodne jednakopravnosti ni storilo skoro nobenega koraka dalje, semtrtja celo kak korak nazaj. Naši deželni in državni poslanci so v minolem letu potegovali se za narodne pravice, pa njih trud bil je po večjem zaman. Še Kranjske gimnazije neso mogli doseči, niti ljudskih šol na Koroškem.

Pa tudi druge frakcije desnice neso dosti srečnejše, če morda izvezamemo Poljake, ki so tako

srečni, da imajo dva zastopnika v ministerstvu, ki zastopata njih želje in težnje. Nemški konservativci neso mogli doseči verske šole, če tudi so zánjo nabrali milijon podpisov. Vlada jim ne kaže dosti večje naklonjenosti, nego jo nam. Sploh se je letos pokazalo, da grof Taaffe z vsemi strankami jednako ravna, da je doslej večina obljub ostala neizpolnjena. Prišlo je res tako daleč, da se je vera v kavalirsko besedo zelo omajala.

Da pri taci razmerah ni zadovoljnosti, je umljivo. Bati se je že bilo, da desnica razpade in ž njo pade tudi vlada Taaffejeva. Samo to ji še vedno nagiba desničarje, da podpirajo vlado, ker nihče ne ve, kaj pride za njo in se vsakdo boji skoka v negotovost.

Toda to ne bode moglo dolgo trajati. Žalostno je bilo minolo leto, temna je pa prihodnost, ki nas čaka.

Vzlic temu pa vender opazujemo, oziraje se na minolo leto nazaj tudi vesele strani. Povsod v slovanskih pokrajinah se je začela bolj oživljati narodna zavest. Na Češkem se je to pokazalo pri volitvah. Še sijajnejše pa potem v deželnem zboru pri adresnej debati in družih priložnostih. Adresa Mladčehov sicer v deželnem zboru ni bila jvsprejeta, toda odločno proti češkemu pravu se ni upal nihče izreči. Narodni zastopniki so v deželnem zboru prisilili namestnika, da je začel na slovanske interelacije tudi v slovansčini odgovarjati. Husovo gibanje nam tudi kaže, kako živa je narodna zavest v češkem narodu in da je ne morejo izpodriniti nobeni pomisleki, niti druga prizadevanja. To, da je narodna zavest tako krepka v Čehih mora veseliti vsacega avstrijskega Slovana, ker so baš Čehi najzobraznejši in najštevilnejši slovanski narod v Avstriji in so v prvi vrsti poklicani voditi avstrijske Slované.

Jednako živa je narodna zavest v Dalmaciji. Večina deželnih poslancev je kot kardinalno točko v program svoj vsprejela zjedinjenje s Hrvaško. To je tdi važen pojav, tem važnejši, ker se bode v bližnji bodočnosti ponudila prilika razpravljati o

tej zadevi. Prišel bode čas, ko bode treba urediti državnopravno razmerje Bosne in se bode to najlažje storilo s tem, da se okupovani pokrajini pridružiti Hrvatski in tedaj bode čisto naravno, da se tudi Dalmacija priklupi tem deželam. Seveda na Dunaji morajo vedeti, da tudi v Dalmaciji tega žele.

Zjedinjena Slovenija se je bila poslednja leta že tako rekoč odstavila z dnevnega reda. Zlasti se je pokazalo, da nekateri slovenski vodje se ogibajo govoriti o njej. Na Dunaji so morda že mislili, da je prijenljivost že tako zavladata pri Slovencih, da je težnja po zjedinjenji le še lep spomin. Minolo leto je pa tudi zahtevalo zjedinjene Slovenije spravilo na dnevni red. Množiti so se jeli glasovi, da se zopet zjedinjenje vseh Slovencev vsprejme mej osnovne točke našega narodnega programa, da naj naši poslanci nikoli ne prenehajo delovati na uresničenje te glavne želje naroda našega, saj je od nje zavisen naš daljši narodni razvoj in obstanek.

Tako oživljenje narodne zavesti mej avstrijskimi Slovani na severu in jugu je velike važnosti in je moremo le potem prav ceniti če pomislimo, da se moremo le nase zanašati in da bomo v bodočem letu morali s podvojenimi močmi bojevati se za narodne pravice in je baš narodna zavest naše najboljše orožje v tem boji.

Prva naloga avstrijskih Slovanov v bodočem letu bila bi po našem mnenji, da bi si sestavili nekak skupen program, to je, da bi želje Čehov, Slovencev, Dalmatincev, Rusinov in Poljakov spravili v nekak sklad. To bi bilo tembolj potrebno, ker je sedanjí položaj precej ozbiljen in ne vemo, kako se bode zasukal. Posebno Čehi, Slovenci, isterski in dalmatinski Hrvatsje moramo težiti po skupnem programu, ker nesmo v tistem srečnem položaji, kakor Poljaki, da bi lahko pristopili levici. Da sedanja državnozborska večina ni dosegla večjih uspehov, je baš to mnogo krivo, ker ni imela skupnega programa. Če bi bodoče leto se posrečilo sestaviti tak program, bi potem leto 1890 vsekako bilo velike važnosti v zgodovini razvoja avstrijskega slovanstva. Mi v tem oziru ne gojimo prevročih

LISTEK

Na Silvestrov večer.

Današnji dan prihaja mi na misel mogočni rimski „imperator“, kateremu so robí koncem vsacega dne, kedar ni storil nič važnega, nič dobrodelnega, ponavljali izrek: „Dien perdidit!“ „Izgubil sem dan!“ Po tem vzgledu bi lahko tudi mi Slovenci na razvodji mej starim in novim letom prav glasno vskliknili: „Izgubili smo zopet jedno leto!“ V minolem letu namreč nemamo nobene pridobitve, ki bi bila dostojna tako dolge dobe, naša bilanca je pasivna, kakor so nekda pasivne slovenske pokrajine v državnem proračunu.

Minolo leto porodilo se je, kakor vsako drugo z ljubkim smehljajem in z nadobudnim korakom skočilo čez prag, ki ga je ločil od prednika njegovega. Lanski Silvestrov večer dvigali smo čaše, pripijali drug drugemu, čestitali si oboroč in gojili najdivnejše nade, katere bi nam imelo izpolniti baš doteklo staro leto. A bujne nade šle so po vodi, izpuhte so liki svetla pena šampanjska in stoprav danes s polnim okom vidimo, kako smo se zopet jedenkrat ljuto varali, da smo slabega „Kleinoscheggia“ zmatrali za pristnega šampanjca, da smo bili na svojo škodo optimisti.

Neplodna leta v življenji narodov neso nenavadna prikazen. Saj je že starodavni Faraon sanjal o pitah in suhih kravah ter potem Josipu — Jusufu, ki mu je ta sen primerno raztolmačil, dal žitni monopol, kakor se dandanes kje drugej godi z monopolom soli. Josip Jusuf okoristil se je patenta in upčeval tako, kakor kak „Maisring“, sebi na škodo pa gotovo ne, kajti premeten bil je na vse kriplje kakor je prav lepo popisano v znani epizodi s kufarko, katera je bila, kakor se na egiptskih hieroglifih prav razločno čita, neizmerno situata, še bolj pa grda. Josipov plašč, da ni že davno preperel, bi tem kaj več povedal.

Kakor s v zgodovini vse ponavlja, tako tudi Faraonova doba in huda leta. Dobrih let, kakeršna bi nam prav izsrca prijala, Slovenci še nesmo imeli, hudih pa v izobilji, hudih let že toliko, da jim sami že pravega števila ne vemo. Tudi leto preteklo spada mej huda leta, ker nam ni doneslo nobenega pozitivnega pridobitka. Iz same nevolje menda, da naš vz neče naprej niti na levo, niti na desno, postali smo nekoliko nevšečni, ker smo se preverili, da iz e moke ne bode tečnega kruha. Vsled tega nastal je boj, „ne boj, mesarsko klanje“, kateremu pa je bajekonec naredila mavrica boljše bodočnosti.

Toda o tem ni besedice več. „Infandum, regina, iubes renovare dolorem!“ bi sicer moral

tudi jaz reči. To pa bi bilo neumestno, kajti koncem starega leta spominjati se je tudi znamenitih uspehov, ki smo jih doživeli. Finančni minister Dunajevski je nekda isto tako „dobrega volja“, kakor nekdanj prof. Gratzky, ko je vsak dan neki dami hranil gotovo klop v cerkvi. Zakaj bi minister Dunajevski tudi ne bil vesel? Vsakoletni primanjkljaj izpremenil se je v prebitek vsaj za par mesecev in to navzlic temu, da smo si nabavili novih Mannlicherovk, ki tako daleč neso in človeku najmočnejšo kost tako gladko prestrele, da so rane gladke in zdravniki skoro posla ne bodo imeli.

Preteklo leto važno je tudi v tem, da so uradniki dobili uniforme. Važno pa je to le za uradnike in krojaške mojstre, za me pa prav nič. Jaz bodem stoprav potem čutil, na kako nizkem klinu stojim na človeške družbe dolgi lestvici in hrepenel bodem po britki sabli ob levem boku, kakor razni veteranci, a menda ravno tako zaman. „Das ist der Säbel, den einst mein Vater trug!“

Razven teh dobrot imeli smo tudi prave egiptске kazni. Trtna uš in strupena rosa uničujeta nam vinograde in poprej krasni vinogradni griči so sedaj puste goličave, zidanice in hrami prazni, kakor so prazne listnice ubozih vinogradnikov. Preobla, uprav nečuvana moča ugonobila je razne prideleke, nalive in preplavi odnesli so marljivemu kmetu željno pričakovani sad krvavih žuljev njegovih

nad, ker vemo, da je škodljivi seperatizem poglavlje jako globoko korenine v avstrijskem slovanstvu. toda vsega upanja še nismo izgubili. Prej ali slej mora prodreti prepričanje, da se le združeni moremo braniti proti skupnemu sovražniku Nemcu. Baš na novo oživljena in okrepljena narodna zavest mora pomoči, da prodre to prepričanje in mi le želimo, da se v letu 1890. to že zgodi. Ako vsak v svojem krogu, ako bomo vsi vzajemno in solidarno delovali v tem zmislu, ako bode nas vse prošinjala jedna in ista ideja, potem se bomo znatno približali smotru svojemu, potem bode došlo leto plodovito in znamenito za vse avstrijske Slované. Da se to zgodi, v to pomozi Bog.

Nemško skupno poročstvo.

Pod naslovom „Deutsche Gemeinbürgerschaft“ (Nemško skupno poročstvo) je priobčil v „Bohemiji“ državni poslanec Dumreicher, znani slovanski in še posebej slovenski prijatelj, nekak poziv, s katerim vabi Nemce vseh avstrijskih dežel, naj bi popustili aktivno politiko ter izstopili skupno iz državnega zbora. On trdi namreč, da pasivna politika Nemcev na Češkem je obrodila že dober sad, ki se kaže pred vsem v strahu Čehov in osrednje, kakor deželne češke vlade. Toliko večja da bode bojazen od te in še druge strani, ako zapusté Nemci vseh pokrajin tudi državni zbor.

Mi ne verujemo, da bo imel ta poziv kaj uspeha, ker dasi se sklicuje Dumreicher na preobrat mišljenja tudi med Nemci planinskih dežel, vendar se niso konservativni Nemci na široko še toliko udali Lienbacherju, da bi zaradi nacionalnih interesov potegnili jo z liberalnimi Nemci, to pa posebno zato ne, ker nacionalni interesi Nemcev v obče in konservativnih še posebej niso nikjer v Avstriji v nevarnosti. Potem pa imajo liberalni Nemci v mnogih deželah s pomešanim prebivalstvom naravne ali umetne večine v deželnih zborih. Ako bi pa izstopili Nemci iz državnega zbora, bi morali zapustiti dosledno tudi deželne zbore. Kedaj pa pridejo Nemci na Moravskem, Šlezkem, Koroškem, Štirskem do tega, da vsprejmejo Dumreicherjev nasvet, da torej pusté sedeže, kjer gospodujejo z oblastjo deželnozborskih večin? In kak pomen bi imel eksodus salcburških, gornjeavstrijskih, nižjeavstrijskih Nemcev, ki sami gospodarijo v deželnih zborih. Kdo bi se smejal, ko bi Nemci poslušali navedeni poziv? No, Slovani bi le želeli, da bi se postavili Nemci v skupno poročstvo po Dumreicherjevem nasvetu, ker popravile bi se najpoprej po deželnih zborih nekatere bistvene krivice, ki se godé nasproti slovanskim naravnim ali pa umetnim manjšinam, v kakršno so potisnjeni n. pr. Čehoslovani v moravskem deželnem zboru.

Pa tudi ko bi ne pripoznali Nemci, da po vsprejeti pasivni politiki gledé na državni zbor, bi se morali dosledno poprijeti pasivnosti tudi gledé na deželne zbore, ni se Slovanom nikakor bati pasivne nemške politike prve vrste, kajti ravnanje Nemcev na Češkem vede do absurdnosti vsega konstitucionalizma. Oni stavljajo uslovja deželnozborski, sedaj češki večini, katera jih ne more

in niti gozd, ako ga še kaj ima, mu ne more pomagati, ker je vsled konkurence iz Galicije cena „suhi robi“ tako nizko pala, kakor živo srebro v barometru, kadar kaže na potres.

Ne da se tajiti: Faraonova slaba leta prišla so nad nas. Žal, da so še hujša, nego so bila Faraonova, kajti našla so naše žitnice prazne, ker nismo o pravem času skrbeli, da bi je napolnili, nekaj pa tudi zato, ker nismo imeli s čim, da bi žito kupovali.

Ta primera šepa, kakor vsaka. Mi nismo „izvoljeni narod“, ne bomo hodili skozi Rudeče morje, niti v puščavo loviti prepelice in plesati okoli zlatega teleta, a pričakovati smemo, da kdaj posije solnce tudi pred naša vrata, da za slabimi leti pridejo tudi dobra, tolsta leta, katera bodejo uresničila naše želje, naša pričakovanja. Marsikdo si je že mislil: „Da bi le še tako dolgo živel, da bi to — in to doživel! Potem bi rekel: Gospod, zdaj naj tvoj hlapec v miru zaspi!“ A vse take in jednake želje doslej neso pale na rodna tla. Zatorej vsem čitateljem najiskrenejše želim, da bi se novo leto v tem oziru najsičajneje razlikovalo mimo vseh svojih prednikov, da bi koncem prihodnjega leta imeli mnogo lepšo bilanco, nego danes, ko se vsi povprašujemo „O kam, Gospod, gre tvoja pot?“

Bog daj srečno, veselo novo leto! s.

vsprejeti. Ako bi se Slovani, kjer imajo manjšine, poprijeli jednake politike, bi oni vzbudili vendar večji strah, nego Nemci na Češkem, ker število Slovanov s pasivno politiko bi znašalo samo gledé na deželne zbore 2, 3 krat toliko, kakoršno je sedaj število pasivnih Nemcev na Češkem.

Denimo pa, da bi Nemci skupno popustili državni zbor, in da bi se vsled tega izvršil kak prevrat notranje politike, bi ne moglo to imeti nikakih trajnih, za Slované neugodnih posledic, kajti njim bi ne bilo treba niti poziva, kakoršen se je priobčil sedaj od strani Dumreicherjeve, temveč bi se, razen Poljakov, takoj zjediniili za pasivno politiko, in število vseh avstrijskih Slovanov, tudi, ako ne poštujemo Poljakov, znaša vendar nekaj milijonov več, nego skupnih Nemcev. Seveda bi potem prišli s konstitucionalizmom ali do absurdnosti, ter bi ga uničili, ali pa do preobrata v zmislu, kakor bi ugajal vsem narodom skupaj ali — vsaj slovanski večini.

In ko bi se konstitucionalizem uničil začasno, bi morali tudi v obliki absolutizma dandanes bolj, nego kedaj poprej računati pred vsem z večino prebivalstva, in to so zopet Slovani.

Slovanom torej, ako se nočejo liberalni Nemci odreči neopravičenega gospodstva v Avstriji, ni treba družega, kakor izvesti posledice, jednako liberalnim Nemcem. Ravno zato pa ne izdajo več taka strašila, kakoršna stavljajo liberalci in ž njimi še intenzivneje nacionalni Nemci v Avstriji. Sicer bi ti Nemci nikdar ne bili toliko drzni, ko bi ne imeli moralne opore mej Nemci Velikonemčije. Toda avstrijski Slovani so močni in lojalni dovolj, da zavrnejo ponavljajoče se izjave od zunaj in znotraj, ki ne namerjajo družega, kakor iz Avstrije napraviti kako zavisno državo. Sedanja osrednja vlada pa se je tudi po svojem ministerskem predsedniku izrazila, da bo znala čuvati nad samostalnostjo notranje politike in da se ista prej ali slej izvrši v zmislu enakopravnosti za vse narode.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 31. decembra.

Češko-nemške konference se na Dunaji kmalu pričnó. Predsedoval bode grof Taaffe sam. Češke Nemce bodo zastopali dr. Halwich, dr. Plener, baron Scharschmid, dr. Schlesinger in dr. Schmeykal, ustavoverno posestvo pa grof Oswald Thun. Čehi svojih zastopnikov še niso odbrali. Mladocški listi zahtevajo, da se ima k tem konferencam povabiti tudi kak Mladocch. Vlada hoče Nemcem dati velike koncesije, privoliti hoče v to, da se razdeli deželno nadsodišče, deželni šolski svet in deželni kulturni svet. Ne ve se pa, bodo li Nemci s tem zadovoljni.

Češki deželni odbor sklenil je z ozirom na mnoge peticije, ki so došle deželnemu odboru, da naj se napravi Husu spominska ploča na deželni muzeji. S tem se je torej udal želji naroda. Ipiranje kneza Schwarzenberga je torej bilo zama.

Vnanje države.

V narodnem sebranju **bolgarskem** je odgovoril minister vnanjih zadev Stransky na interpelacijo Čačeva, da si vlada prizadeva, da ji pregovorila velevlasti, da priznajo kneza, sicer je pa to stvar velevlastij in se njemu ne zdi umetno, da bi se v zbornici o njej razpravljalo.

Ruski minister notranjih zadev je dal mesečniku „Vjestnik Jevropi“ prvi ukor. Ta list je organ zapadnjakov in vedno zastopa liberalne ideje. V bolgarskem vprašanju je zastopal vladirski nasprotno stališče in so mu zaradi tega nekateri ruski listi očitali, da ga je podkupil Stambulov. Bode li ta časopis še nadalje zastopal svoje sedajše stališče, ni dvojbe, da ga bode vlada kmalu zatla.

Parlamentarna komisija **rumunske** zbornice predlaga, da se začne kazensko postopanje proti sledečim ministrom, ki so bili ministerstvu Bratianovom: Joanu Bratianu, Radi Mihaju, Demetru Sturdi, S. Avrelijanu, Konstatinu Nacas-u, Evghenu Stortescu in generalu Cernku. Dolže jih, da so na milijone državnih novcev lahkomišelnó in za podmičevanja potratili, svojim pristašem prodajali državna posestva za slepo ceno, čim jih kmetom, ki bi potrebovali zemljišč, neo hoteli prodati. Ministru Radi Mihaju se celo čita, da je bil v zvezi s ponarejevalci bankovcev. Vlada bi rada videla, da ta stvar ne pride pred sodišče, več vladnih pristašev je pa za to, da se začne sodnja preiskava.

Govori se, da se bodo v kratkem izvršile nekatere premembe v ministertvu **angleškem**. W. H. Smith bi se rad odel vodstvu vladne stranke v spodnji zbornici in bode nekda prestavljen kot lord Anglije v gorejo zbornico. Minister-ski predsednik bi sedaj rad pregovoril lorda Hartingtona, da ustopi v ministerstvo kot zakladni kancelar in prevzame vostvo vladne stranke v

spodnji zbornici. Salisbury je že večkrat nagovarjal Hartingtona, da bi ustopil v ministerstvo, toda ta se ne more odločiti, da bi ustopil v konservativno vlado, ker je liberalec. Če Hartington ne prevzame ponujane mu portfelja, bode pa Salisbury moral izbirati mej Göschonom in Balfourom in se bode najbrž odločil za poslednjega. Göschon ima sicer večje sposobnosti, ker je izveden v finančnih in družnih državnih delih, kajti bil je dlje časa v državni službi, poleg tega je pa še dober govornik, pa je kot bivši žid in liberalec malo priljubljen v zbornici.

V diplomatskih krogih se sedaj vrše pogajanja zaradi priznanja **brazilijske** republike. Neredi v Braziliji in dekret vlade gledé splošne naturalizacije tujcev, vzbujajo pomisleke proti priznanju republike pri mnogih evropskih velevlastih. Najbrž bodo evropske države počakale s priznanjem tako dolgo, da bodo videle, se li bode republika tudi ohranila.

Dopisi.

Z Notranjskega 30. decembra (Par beseda o naših družtvih in društvenem življenju sploh.) V oni znameniti in veseli dōbi, ko se je jel pravi boj za narodni obstanek, ter ob jednom speča narodna zavest uprav vzbujati in širiti, zagledalo je tudi marsikatero izmej naših narodnih društev prvo luč življenja. Polagoma je število teh naraščalo in naraščalo, ter stavilo sleherno društvo si v svoj „program“: vstrajno delo za narodno stvar in v nje korist.

Če se ozremo danes po ožji svoji domovini, opazimo veliko večino krajev, ki imajo svoje „Bralno društvo“ ali „Čitalnico“, katerima je tu in tam že pretekla dōba petindvajsetih in tudi več let, nekateri kraji pa so jo, ali pred nedolгим časom ravno praznovali, ali jo pa bodo v kratkem. Mnogo je tudi tistih društev, ki so še le po 10, 15 ali 20 let stara, mnogo jih praznuje ravno letos svojo petindvajsetletnico, — ostanejo nam torej le še tisti kraji, kjer so društva bila že osnovana, a so zbok raznih vzrokov zamrla, in oni ki niti do sedaj svojega društva nima.

Brezdomno je, da se nam za narodno zavest sedaj ni več bati, kajti vzbujena je že povsod dovolj, tu v večji tam v manjši meri, a nekaj, nekaj družega bi naglašati si upal glede vsega tega! In to je — mrtvo životarenje nekaterih društev, in brezbržnost za delovanje v prospe društvenemu življu po nekodi. Kaj hasni društvo, kaj hasni družba ljudij, če pa nihče ne prime za delo in se ne brini za — jedro! Tu je bilo že pred leti kako „bralno društvo“ (čitalnica) ustanovljeno, a je kmalu zaspalo, tam zopet tacega društva ustanoviti nečejo, ondu obstoji društvo, pa ne deluje nič, ker so take razmere, in tako dalje! Je-li to za narodno stvar koristno in častno? Mislim, da ne! In tujec, ki zajde v tak mrtev dolgočasen kraj, kaj poreče on o nas Slovencih? Da smo zaspani, brezskrbni, mlačni in — tu in tam nič družega nego — „todte Geister“ brez življenja, brez krvi! . . .

Nekdaj delalo se je povsod z naudušenjem, spodbudo in energično za društva in društveno življenje, sedaj pa nekod pojema vse to na škodo stvari same, kakor tudi lokalnim razmeram, in ne manj posameznikom! Ali bi ne bilo bolj primerno, složno prijeti se dela in popraviti tu ali tam, kar je pokvarilo se, ter da slednjič vsak po svoji moči pripomore k stvari, ki ima tako blag namen, nego da se goje osobne strasti, prepir in mejsebojno preziranje. Baš sedaj o novem letu je primeren čas za to zadevo, pa tudi čas, da se kaj stori!

Iz Malih Vižmarjev 30. decembra. [Izv. dop.] Gospod urednik! V svojem cenjenem listu obrnili ste se do čitateljev, naj Vam naznanijo o zajčej bolezni, koja so v nekem kraju zapazili. Pri nas dobil je dosedaj gozdni čuvaj jednega zajca, o katerem so trdili izvedenci, da ni poginil vedel svinca. V obče se pa v naših gozdih zajci izvrstno počutijo, kajti čuva jih pazljivo oko najemnika lova, g. Galé-ta, župana iz Šiške in njegovih hlapcev. Pred prazniki zasledil je paznik njegovega lova moža v gozdu, ko je nastavljal „zanjke preteče“; tat nabrusi pete in upihal jo je, pustivši pazniku klobuk kot „corpus delicti“. Kaj stori paznik? Ko je prišel na cesto, mahne jo v prvo hišo nad mirnega posestnika Andreja Erjavca, s krikom: „To je tvoj klobuk, ti si v gozdu nastavljal!“ Vse oporekanje ni hasnilo. Tudi trditev županova, g. Matjana, najintimnejšega tovariša gosp.

Dalje v prilogi.

Gale-ta, da je klobuk „preofrtan“ za „Kazerja“, domače ime Andreja Erjavca, da on nosi le kučmo, ni nič izdalo. Gosp. Gale citira Andreja Erjavca in Jakoba Broliha, občinskega svetovalca, kateri je slučajno paznika srečal, ko je ta na cesto prisopihal. Sodišče oprostilo je Erjavca in mu reklo, naj si zadoščenja ravno tu išče. Nikakor ni naš namen tatipstva divjačine zagovarjati, odločno pa moramo protestovati proti jednacemu postopanju pri erjiranji tatvin. Gosp. Gale napravlja posestnikom sitnost in pota, za koje ni nihče odškodovan. Ako bi posestniki, katerim njegovi zajci sadne vrte uničujejo z jednako ljubeznjivostjo, njemu nasproti postopali, stal bi vspomladi vsak teden dvakrat pred sodnijo.

Iz Idrije 28. decembra. (Izv. dop.) Kakor že nekaj let, vršila se je tudi letos dne 23. t. m. dopoldne ob 11. uri lepa slovesnost v telovadnici c. kr. rudniške šole, kajti obdarovanih je bilo 103 revnih učencev in učenk deloma z obutvijo, deloma z obleko. To slavnost so počastili gospod mestni župan Št. Lapajne, gosp. c. kr. rudniški višji oskrbnik K. Brož kot namestnik obojelega c. kr. rudniškega nadsvetnika J. Novaka, g. c. kr. žgalski oskrbnik in krajni šolski nadzornik V. Spirek, g. katehet L. Picigas in učiteljstvo. Gospod katehet je mladino v lepem govoru k pridnosti in hvaležnosti spodbujal. Potem je šolski vodja imena otrok bral in vsak je dobil zanj namenjeno oblačilo ali pa obutev. Potem pa sta se deček in deklica v imenu obdarovancev navzočnim odličnjakom zahvalila. Da je bilo mogoče toliko otrok obdarovati, gre v prvi vrsti hvala slav. občinskemu zastopu, ki je v ta blagi namen 100 gold. daroval. Dalje čast gospodom c. k. rudniškim uradnikom z velečastitim gospodom c. kr. rudniškim nadsvetnikom J. Novakom na čelu, častiti duhovščini, gospodom sodnijskim, davkarskim in gozdarskim uradnikom in drugim odličnjakom, posebno pa še gospodoma trgovcema Fr. Goliju in V. Trevnu, ki sta podarila mnogo blaga za podarjene obleke. Šolsko vodstvo spolnuje prijetno dolžnost, da se tem potom sem p. n. dobrotnikom v imenu šolske mladine najtopleje zahvaljuje in taisto tudi v prihodnje naklonjenosti priporoča.

Z dežele koncem decembra. (Nekoliko o zakotnih pisacih ali dohtarjih.) Niharte me prašati „gospod urednik, zakaj sem si bašh koncu leta izbral ta predmet, če hočete, da me ne spravite z ravnotežja — dobre volje!... Vsak reč o svojem času! Sedaj ko sem to svojat celo to tu in tam vestno opazoval, jej v nje po četji epo tiho sledil, hočem jej posvetiti danes par vrst, norda dosežem vender svoj namen! —

Nev tako obilem številu, kakor po mestih (na pr. v Ljubljani i. dr.) životari ta zarod obskur-nih človeških bitij po deželi v raznih zakotjih, večinoma pa v večih krajih, trgih in vaseh, zlasti pa ondod, kjer je sedež jednega ali več uradov. Ondu preži oddeek teh brezvestnih in puhloglavih elementov z liščjo drznostjo in pretkanostjo na svoj plen, in ni tu ni za čas ni za vreme, da le dospe do svojega snotra in cilja! — V raznih žganjar-nicah, krčmah nižje vrste in podobnih prostorih tiči ti po jedu ali dva duševnih „rokovnjačev“, in tu se vrše informacije, poučuje, svetuje in pa ščuje stranka proti stranki, in tu se v zanjke love žrtve — večinoma iz vrst nevednega kmetskega ljudstva, ki si v naglici di tudi strasti ne ve iskati drugod potrebnega svēt, prave pomoči in — miru. Tu notri zaide slučajno ta in oni, ki še ni poznal do zdaj pravnega pča, a komaj je usta odprl, že se mu približa duh zakotnega pisca — advokata v človeški podobi najomnijevše cene in učenosti, — ter ga vzame pod svoje — orakelsko krilo! S tem mu je stranka že v pesteh, in lov se je posrečil. Tko se vrste drug za drugim, jamejo se ulagati tēbe, pritožbe, brez uspeha tu, brez uspeha tam. Imet tava v svoji nevednosti in strasti dalje, a ne sprevidi in ne čuti, da je bil po teh in taci sle-jarjih opeharjen, po onih, ki so ga poprej ščuvali ra nasprotnika, a se mu sedaj za hrbtom posme-ljujejo, ko so ga izmolzli!

Ja za jednim sledi drugi in tretji, plačuje tu, plačuje tam, a vse za nič in zopet nič. Skrajni čas bi bil, da bi zakotnim pisacem povsod zaprli sapo, jim v zmislu zakona sledili, zavračali uloge in pučili in branili kmetsko ljudstvo pred tem zlom, katero po nekod uprav izsesava kmetsko ljudstvo.

— n. —

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 30. decembra.

Navzočnih 19 obč. svetovalcev. Predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje obč. svetovalca gg. Hraskega in dr. Stareta ter potem naznani deželnega odbora dopis oziroma dež. zbora zahvalo za brezplačno stavišče za gledališče in pa zahvalo g. Karola Poljaka za izvolitev v upravni odbor mestne hranilnice.

Finančnega odseka poročilo ob občinskem proračunu za 1890. l. je izostalo, ker je bil gospod izvestitelj zaradi obiteljskih razmer zadržan.

V imenu policijskega odseka poročal je obč. svet. Drag. Žagar ob uredbi prometa v Dolgih ulicah, kjer je zaradi gonje živine in hitre vožnje za pešce nevarno. V tem oziru izrekel se je mestni šolski svet za omejitev, magistrat in finančni odsek izrekla sta se, da več nego jednega redarja ne morete postaviti tjakaj, ogled na lici mesta dne 10. novembra 1887 pa je dognal, da nikakor ne kaže, zapreti teh ulic popolnoma, ker ni blizu nobene druge zveze mej glavnima prometnima cestama. Opustile so se torej zaklepne in odklepne barijere in odsek predlaga: Ob semanjih dneh ima se gonba in vožnja vršiti samo z jedne strani, namreč z Dunajske ceste. Na obeh koncih Dolgih ulic postavi se po jeden redar, ki bode skrbel, da se bode promet v tem zmislu vršil. Predlog obvelja brez ugovora.

Ker pridejo v nadaljnih točkah osebne zadeve na vrsto, predlaga župan tajno sejo. Predno se pa ta začne poprime župan Grasselli besedo, da v javni seji vsem obč. svetovalcem vošči prav veselo novo leto. Veselo novo leto vošči tudi mestni občini, ki je leto preteklo prebila brez večjih ne-zgod, a dovršila veliko delo. Vodovod bode do spomladi gotov in potem bodo gotovo molknili čudni glasovi, ki se zdaj neosnovano zaganjajo vanj. Novinarstvu, ki je ves čas to podjetje spremljalo dobrohotno in prebivalstvo poučevalo, izreka zahvalo, s prošnjo, da mestno občino nadalje v vsem podpira, graja, kar je graje vredno, a se izogiba vsacemu zasukavanju. Poslavljajoč se v starem letu od mestnega zbora, želi, da bodi novo leto vsem srečno in veselo! (Dobrokljci.)

Podžupan Petričič zahvaljuje se v obč. svetovalcev imenu na tem voščilu želeč tudi gospodu županu veselo in srečno novo leto z veselo nado, da se v tem letu završi vodovod, ki bode njegovemu županovanju v slavo, da se zgotovi organizacija uradov in nov selilni red.

Župan Grasselli se zahvali na tem voščilu. Obečajoč, da bode z vsemi svojimi silami vršil težavni svoj posel, prosi tudi za nadalje blagohotne podpore. Potem se javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Veselo novo leto) želimo vsem p. n. naročnikom, somišljenikom, prijateljem in znancem!

— (Češko-nemška posvetovanja) prično se, kakor smo že omenili, dne 4. januarja. Čehi imenovali so v ta namen kot svoje zastopnike: Vrhovnega deželnega maršala kneza Lobkovic, grofa Riharda Clam-Martinita, grofa Friderika Kinskega, dr. Riegra, dr. Matuša in Zeithammra. Mladočeha torej ni nobenega mej njimi.

— (Mestni zbor Ljubljanski) je v včerajšnji tajni seji imenoval II. mestnega inženerja g. Jarhanuša definitivnim vodnim upraviteljem z letno plačo 1500 gld. in sistemizovanimi petletnicami. Za mesece januarij, februarij, marec in april, dokler bode vodovod popolnoma gotov, določila se mu je mesečna stavbinska doklada v znesku 50 gld. — Dalje se je v tajni seji odklonil g. Podkrajšek pri-ziv glede zgradbe pri opekarski cesti. — Gospodu Andreju Molnarju, začasnemu nastavljenemu poslovodji na tukajšnji obrtni šoli, dalo se je zagotovilo, da bode v občinsko zvezo vsprejet. Sklenilo se je tudi, da se mesto drugega mestnega inženerja takoj razpiše.

— (Gospod Albert Levičnik) sekcijski svetnik v justičnem ministerstvu na Dunaji, podaril je Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji zopet 6 gld., v celem letu torej skupaj 12 gld. Presrečna bodi hvala blagemu požrtovalnemu prijatelju marljivih a ubozih slovenskih velikošolcev na Dunaji!

— (Slovensko gledališče.) Jutri se bode predstavljala iz češčine preložena, jako za-

bavna burka „Jednajsta zapoved“. Nadejati se je lepega večera in polnega gledališča.

— (Kranjsko muzejsko društvo) bode v petek, dne 3. januarja ob 6. uri zvečer imelo svoj mesečni shod v bralni sobi „Rudolfinum-a“. Gosp. prof. Simon Rutar pronašal bode: O trgovinskih odnošajih Kranjske s pomorskimi mesti ob Jadranskem morji v srednjem veku, g. profesor A. Pavlin pa o žužkojedih rastlinah na Kranjskem. Predavanje je javno.

— (Klub slov. biciklistov) priredi, kakor se nam poroča meseca januarja v korist ljudske in dijaške kuhinje sijajni ples v Ljubljanske čitalnice gorenjih prostorih. Ker je namen hvalevreden in društvo priljubljeno pri občinstvu našem, nadejati se je v vsakem oziru sijajnega uspeha.

— (Cesar) podelil je častnemu kanoniku g. Martin Skubicu, dekanu in župniku v Ribnici viteški križ Fran Josipovega reda.

— (Imenovanje.) Evidenčni geometer prve vrste, g. Henrik Brüchta imenovan je evidenčnim nadzornikom v devetem razredu s sedežem v Ljubljani.

— (Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane) je v svoji seji dne 27. t. m. sklenil, da je od 1. januarja 1890. l. počenši razglase in druge oklice javno na znanje dajati s pri-lepljenjem na posebno uradno desko v veži magistratnega poslopja; razglaševanje z bobnom pa je popolnoma opustiti.

— (Glas iz mej občinstva.) Star naročnik nam piše: „Član XIX. drž. osnov. zakonov me je že mnogokrat jezil, kajti ne izvaja se ne in veljava njegova je le na papirji. Jednako je z nekim sklepom mestnega zbora Ljubljanskega. Sklenilo se je bilo namreč, da mora vsakdo plačati 2 gld. globe, kdor svojega psa pripelje v kavarno ali gostilno. Navzlic temu sklepu pa po gostilnah in kavarnah psov kar mrgoli, ne samo malih, nežnih in vljudnih, ampak tudi velic in prav neukretnih eksemplarov. Ker lastniki taci psov kažejo, da nimajo potrebnega taktu, treba da jih slavna policija na to opomni. Njej torej priporočam, da rečenemu sklepu mestnega zbora pomore do veljave.“

— (Nedostatki na poštah) po deželi so v jednem oziru uprav neznosni. Tičejo se pa ti tako imenovanega donašanja zasobnih pisem in pošiljatev v tem ali onem kraju sploh. Ker ni tod po deželi nastavljenih uradnih pismonoscev, kakor tudi ne državnega uradništva, temuč oskrbujejo pošel le privatni podjetniki (poštari, ekspeditorji itd.), so le-ti prisiljeni, vzdrževati ozir. oskrbeti za donašanje privatnih pisem itd. kako osobo, ki za par krajcarjev ta pošel opravlja. Ker ne prevzema za redno opravljanje tega pošla ni pošta, ni upravitelj nikake odgovornosti, so slučaji po ne kodi kar na dnevnem redu, da stranke — bodisi trgovci, uradniki ali kdor koli, — dotičnih stvari večkrat niti ne dobe, kajti oseba, ki donaša take stvari, ni povsem zanesljiva, in če se jej poljubi, izroči pismo ali kaj podobnega, če ne, pa vrže ali raztrga! Kdo naj jej stopi na prste?! Slavna c. kr. poštna direkcija, naj bi blagovolila i v tem oziru kaj ukreniti, da odpomore takim nedostatom, ki so strankam v škodo.

— (Vreme) postalo je danes neugodno. Pritisnil je jug, sneg se taja in ulice in trgi so mokri in blatni.

— (Hrvatski Edison.) Ameriški listi zaporedoma proslavljajo mladega Hrvata Nikolo Tesla, ki na polji elektrike in fizike tekmujejo z najslavnejšimi učenjaki, kakor so: Edison, Tomon, Beatnig, Houre, Ferrari i. dr. Nikola Tesla porojen je 1856. l. v Smiljanu pri Gospići. Nižjo realko završil je v Gospići, višjo v Rakovci pri Karlovcu, tehniko v Gradci in Pragi. Pri Eisonu delal je dve leti, sedaj pa se je v prijateljstvu od njega ločil in napravil si svoj laboratorij in društvo pod svojim imenom, katero bode širilo in eksplotovalo njegove izume.

— („Učiteljski Tovariš. Glasilo slovenskega društva v Ljubljani“) izdal je danes pod uredništvom g. Andreja Žumra svojo prvo številko. Vsebina: Učiteljski Tovariš“ čestitim svojim podpornikom in prijateljem. — Fr. Levec: S katerimi prilogami je učiteljem na Kranjskem spremljati prošnje? — A. Žumer: Katehetski zakon. — Janja: Koleginjam. — Jakob Dimnik: Kranjsko učiteljstvo v „Matici Slovenski“. — Dopisi. — Književnost. — Zahvala. — Gospodom sotrudnikom

„Učiteljskega Tovariša“. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— (Iz pred sodišča.) Pri deželni sodnji obsojen je bil bivši Ljubljanski trgovec, zadnji čas knjigovodja v Senožetsk pivovarni Gustav Stedry, zaradi hudodelstva goljufije na šest mesecev ječe. — Dijak, ki je hotel oslepariti s popravljenim pričevalom državnega pravdnika, g. Pajka, o katerem smo v svojem času poročali, pa je bil obsojen na dva meseca zapor.

— (Iz Cerknice) se nam piše: Pri občnem zboru „narodne čitalnice“ izvoljeni so bili v nov odbor sledeči gg.: Franjo Gerbic predsednikom, Karol Dermelj tajnikom, Ivan Stergulje blagajnikom, Josip Milavec, Alojzij Pogačnik, Franjo Šerko, Anton de Schiava, Ernst Hieng, Franjo Zagorjan in Matevž Završnik odborniki. Ob enem se je sklenilo, da bode 1. predpustna veselica dne 19. januarja p. l. Natančneje vspeled razglasil se bode pozneje.

— (V Kropi) izvoljen je županom Tomaž Šušteršič, in odborniki Luka Hafner, Benjamin Šuler in Matevž Šolar, vsi iz Kroke.

— (Iz Zagreba:) Deželne blagajnice pristav, Ferdinand markiz Strozzi, soprog slavne dramatične igralkе gospe Ružička-Strozzi ovađil se je preteklo nedeljo sam, da je iz gledališke blagajnice počenši od 1. junija 1882 izneverjal novce in tako rečeno blagajnico odškodoval za 6000 gld. Strozzi imel je kot gledališki blagajnik 500 gld. na leto, a to mu ni zadoščevalo. V nedeljo dopoldno so Strozzi prijeli, zaslišali, potem pa deli v zapor.

— (V Loži) izvoljeni so bili v občinski zastop Gregor Lah, Franc Hlabče in Franc Kovač, vsi iz Loža in sicer prvi županom, ostala dva odbornikoma.

— (Veselica Planinske čitalnice) obnesla se je povsem povoljno, dasi bi se bila še bolje da ni neugodno vreme odveč neprijetno uplivalo na nekatere zunanje goste.

— (V Jaršah) vršila se je 15. decembra t. l. volitev v občinski zastop. Županom je bil izvoljen Ivan Žargi, iz Gorenjih Jarš, odbornikoma pa Mijo Cotman iz Rodice in Alojzij Ručigaj iz Srednjih Jarš.

— (Od Male Nedelje:) Tukajšnje Leposlovno bral. društvo pri Malinedelji bode dne 12. januarja popoldne ob 4. uri v prostorih g. Korošca imelo svoj občni shod, novo volitev in potem prosto zabavo. Vsi udje in prijatelji se prijazno vabijo.

— (V Famelijih) v Postojnskem okraji so bili pri volitvi v občinsko svetništvo izvoljeni: Josip Šklemba iz Famelj, županom, Andrej Bak iz Goriče in Josip Magajna iz Famelj, občinskima svetnikoma.

— (V Blaznici v Stenjevici) je blazna Magda Knežič dve blazni tovaršici ubila. Rabila je v ta namen leseni pokrov, in ga vihtela s toliko silo, da je svojima žrtvama črepinji zdrobila in je tudi pokrov razletel se v kose.

— (Iz Braslovč:) Dne 19. decembra imeli smo občinske volitve. Z ogromno večino bili so voljeni odborniki, s katerimi smemo biti zelo zadovoljni. Izbrani so vrli možje, ki se ne bodo dali voditi od tega ali onega visocega gospoda, temveč bodo delali po svojem prepričanju v prid in blaginjo občini.

— (Bralno društvo Krško) priredi koncert, dne 5. januarja 1890. l., s sodelovanjem c. in kr. vojaške godbe 53. pešpolka. Vspored: 1. Kuhač: Ouvertura k narodni opereti „Serežan“, svira vojaška godba. 2. Dr. G. Ipavic: a) „Lahko noč“, b) „Pozdrav“, mešana zbor. 3. Zajc: Predigra k operi „Zrinjski“, svira vojaška godba. 4. Dr. B. Ipavic: „Slovanska pesem“, moški zbor. 5. Cibulka: „Kaj si gozd šepetaje?“ Ilustracija, svira vojaška godba. 6. F. S. Vilhar: „Domovina“, mešani zbor. 7. Eisenhut: „Venec narodnih pesnij“, svira vojaška godba. 8. A. Nedved: a) „Popotna, pesem“, moški zbor. b) „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 9. Dvořak: „Trenotki brez skrbi“, veliki potpouri, svira vojaška godba. 10. H. Sattner: „Opomin k petju“, mešani zbor. Ples. — Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. Ustopnina: Za ude 50 kr. za osebo, za neude 1 gld. za osebo.

Odbor.

— (Občni zbor pevskega društva „Hajdrih“ na Proseku.) V nedeljo 15. t. m. imelo je pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku svoj 1. občni zbor. Volitev, ki je bila glavna točka dnevnega reda, imela je naslednji izid: Alojzij

Gorjup, predsednik; g. Matija Kalin, podpredsednik; g. Ivan Nabergoj ml., tajnik; gosp. Jakob Furlan, blagajnik. Odborniki gg.: Anton Kapun, Tomaž Sardoč, Matevž Ban, Štefan Lukša. Sklenil je tudi zbor, da se zniža udnina za delujoče ude od 40 na 30 kr., ter da se o predpustu prirejajo vsako drugo soboto plesni venčki v dvorani gosp. Lukše. Preteklo leto priredilo je društvo „Hajdrih“ le jedno veselico s plesom na Proseku, sodelovalo pa je polnoštevilno pri sijajni veselici „Edinosti“ v gledišči „Politeama Rossetti“ ter udeležilo se in corpore velikega shoda v Divači. Vse leto imelo je redne pevске vaje, katere so udje redno pohajali. Delujočih udov šteje „Hajdrih“ 24, podpornih 26. Društveno imetje je v preteklem letu lepo napredovalo. Razen novih muzikalij, narasla je gotovina na 100 gld. Koncem januarja ali pričetkom februarja 1890. l. priredi „Hajdrih“ veselico s petjem, deklamacijo, igro in plesom. Odbor bo navel vse svoje moči, da poda slavnemu občinstvu lepo zabavo ter se nada, da se bode isto obilno odzvalo njegovemu vabilu. „Edinost.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 30. decembra. Cesar popelje se na novega leta dan s posebnim vlakom za tri dni v Radmer na lov.

Dunaj 30. decembra. Vsi oficijozni listi naglašajo, da je odlikovanje ministrov znamenje, kako trdno stoji vlada Taaffeova.

Dunaj 30. decembra. Za hripo obolelemu nadvojvodi Karolu Ludoviku se je na bolje obrnilo, zbolel pa je za hripo dveletni sin nadvojvode Ota.

Brno 30. decembra. Izvzemši ravnatelja Scharfa zboleli so vsi zdravniki na tukajšnji blaznici za hripo.

Budimpešta 30. decembra. Po dogovoru mej avstrijskim in ogerskim ministerstvom se bode telefonska zveza mej Dunajem in Budimpešto dne 1. januarja otvorila.

Stuttgart 30. decembra. Kraljica Olga zbolela za hripo; vsled tega ne bode na dvoru nikacij novoletnih slavnostij. Vsega vkupe je 6000 oseb za hripo zbolelo. Bolezen širi se po vsej deželi.

Bruselj 30. decembra. Pri včerajšnji predstavi Massauetove opere „Manon“ začel je goreti papirnat šopek. Nastala je splošna preplašenost. Godba je prenehala svirati, vse vrvilo je k izhodu. Ogenj so kmalo pogasili in predstava se je nadaljevala.

Pariz 30. decembra. Iz Oboka se brzojavlja, da sta bila dva francoska misijonarja na cesti mej Cejlo in Harrarom umorjena.

Pariz 30. decembra. Hripa ponehava. Včeraj umrlo je 342 ljudi proti 414 v soboto. V Toulousu in Grenoblu pa je bolezen jako huda.

Pariz 30. decembra. Pesnika Chivot in Durn, ki sta 30 let vkupe delala gledališke igre, sta včeraj istodobno za hripo umrla.

Berolin 30. decembra. Časnik „Post“ bavi se z irredentovskim gibanjem po Italiji in konstatuje, da sta Oberdank in Ullmann Nemca. „Post“ pravi nadalje: Italijanissimom smemo privoščiti, da so nas rešili teh renegatov. Italijanski rodoljubi morali bi se z zaničevanjem obračati od ljudi, ki pretirano slavé tujo narodnost, da bi se vsled tega pozabilo na njih pokoljenje.

Lizbona 30. decembra. (Polit. Corr.) Poročila iz Brazilije javljajo, da je sedaj ondu popolna anarhija. Začasne vlade dekret glede naturalizovanja tujcev zmatra se za volilni manevr, čegar izid pa je več nego dvomljiv.

Dunaj 31. decembra. „Wiener Zeitung“ objavlja odlikovanja ministrov, dalje naučnega ministra naredbo, s katero se uvede nov izpraševalni red za študije farmacevtov. — Po cesarici braziljski zaukazana osemnajstdnevna dvorna žalost od 2. dne januarja.

Dunaj 31. decembra. Hripa vznemirja joča, širi se neprestano. Deželni zdravstveni svet je sklenil, da se pouk na vseh šolah po Nižje-Avstrijskem ustavi do 7. januarja. Obrnil se je na župana s prošnjo: naj skrbi, da se otvori posebna bolnica za epidemične bolezni.

London 31. decembra. Govori se, da je Salisbury na svojem posestvu Hatfield nevarno zbolel.

Razne vesti.

* (Statistika vojsk.) V diplomatično-statišničnem delu Gotskega dvornega koledra je na novo predelana statistika vojsk. Iz nje posnamemo podatke o nemške, francoske in ruske vojski. Nemčija ima v miru 884 batalijonov, 465 eskadronov 364 baterij, 1500 napreženih topov, 19.457 častnikov, 468.409 mož; koliko bode imela vojakov Nemčija v vojni, se ne da proračunati, ker se je razširila deželna bramba in črna vojska. Francija ima v miru 26.763 častnikov, 534.100 mož, 480 poljskih baterij z 2060 napreženimi topovi, v vojni pa okolu 2 milijona mož aktivne vojske, 1.022.000 mož teritorialne vojske, 762.000 mož rezervne teritorialne vojske, vkupe 3.784.000 vojakov. Rusija ima v miru 848 batalijonov, pešcev z 386.312 možmi, 328 eskadronov konjice s 57.416 možmi, 344 batalijonov poljske artilerije s 1542 topovi, 33¼ batalijona ženijskih čet s 18977 možmi in 35.130 mož poveznih čet, 72.634 mož rezervnih in 112.850 mož lokalnih čet, 288 eskadronov kozakov z 91.944 možmi, vkupe torej 799.928 mož. Voja moč Rusije se ceni na 594.460 mož poljskih čet s 4636 topovi, 280.810 rezerve s 640 topovi, kozakov 137.730 mož s 246 topovi, 189.000 nadomestnih čet s 384 topovi, brez lokalnih čet.

* (Dnevnik kraljice angleške.) Kakor se poroča iz Londona, hoče kraljica angleška izdati v kratkem nov zvezek izvlečka iz svojega dnevnika. V tem zvezku se bode objavilo nekaj izvirnih stihov iz peresa kraljice Viktorije. Uredil ga bode znani literarni svetovalec kraljice sir Teodor Marlin.

— (Boulangerjev zakon.) Papež ni dovolil v rešitev Boulangerjevega zakona. Rešitvi je odločno ugovarjala soproga, katero je ostavil general.

* (Nov napad na pismonošo v Londonu.) Te dni napala sta v Londonu v temnih ulicah dva mlada zločinca stražnika Lancey a, ki je sedaj ob praznikih opravljal službo pismonoše. Jeden ga je sunil, da se je zgrudil na tla in sta mu potem pobrala vse poštne zavoje in zbežala. Lancey je pa hitro ustal in tekkel za njima. Dohitel je onega, ki je nosil vrečo s poštними pošiljatkami in ga tako dolgo držal, da je na klic prišla policija, ki je tudi drugega zločinca dobila.

* (Ameriška hitrost) Poštni vlak, ki je dosedaj v 7 dneh prihajal iz Novega Jorka v San Francisko, sedaj prihaja v štirih dneh, tedaj preide v jedni uri 85 kilometrov. Pot okrog zemlje je torej zopet za tri dni prikrajšana.

* (Gledališče se je zrušilo.) Kakor se poroča iz Londona, se je dne 24. t. m. ob silnem viharji v Stratfordu on Avon, rojstveni kraji Shakespeareovem nakrat zrušilo novo zgrajeno gledališče, ki se je imelo čez dva dni otvoriti. Človek ni nobeden ubit.

* (Obešanje poslednjega zločinca) se je v For Worthu v Ameriki posebno slovesno izvršilo. Obsojenec Kelly si je bil izprosil dovoljenje da sme povabiti več znancev. Razposlal je bil 40 vabil s sledečo vsebino: „Dragi gospod in brat! Slišali ste pač, da me je pravosodje te slavne ležele počastilo z nalogom, da se podam na ekspedicio na oni svet. Nesem mogel odreči se temu astnemu nalogu in zatorej vas vabim, da se splete dne 26. novembra k slavnosti, katero priredim v slovo, ker že dne 27. novembra ob šestih jutraj nastopim potovanje, po vrvi seveda, ker se tako najprej pride. Ker me pot pelje v daljne krge, prisiljen sem, prositi vas, da prinesete kaj lijake s seboj. Da gotovo pridete, nadeja se Kelly.“ Na to povabilo sešlo se je 27 tovarišev, ki so v ječi z obsojenim morilcem in uradniki veselo popivali, dokler ni prišel čas, da se je obsojenec o njih veselo poslovil, pogumno nastopivši pot na oni svet. Prihodnji obešenec pa ne bode tako sreen, da bi mogel prirediti tako slavnost, ker je prpovedano, da se nema nobenemu to več dovoliti.

Trajni zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešnoozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja jo poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. zaloznik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahevaj se izrečeno Moll-ov prepatrat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4.55—16)

Zahvala.

Njega prevzvišenost gospod knez in škof dr. Jakob Missia je blagovolil izročiti mi povodom novega leta dve sto goldinarjev za razdelitev mej uboge. Usojam se v ime ubogih javno izreklati najtoplejšo zahvalo za to velkodušno darilo.

V Ljubljani, dne 31. decembra 1889.

Župan: Grisselli.

Umrli so v Ljubljani:

28. decembra: Rudolf Ponikvar, delavčev sin, 7 mes. Poljanski nasip št. 48, za božastjo.
30. decembra: Marija Supan, uradnega služe vdova, 183 let, Karlovska cesta št. 7, za plućnim emfizemom.

Tujci:

30. decembra.

Pri avstrijskem cesarji: Klemenčič iz Judenburga. — Zausmscheg iz Kroke. — Ulepš iz Podnarta. Pri bavarskem dvoru: Hofer iz Kastva. — Osterman iz Knježeljpe. Pri južnem kolodvoru: Kren iz Tridenta. — Olejnik z Otoka. — Primožič iz Hotavelj. — Kleinlechner z Dunaja.

Vabilo.

Ker z zadnjo številko završuje „Ljubljanski Zvon“ IX. svoj tečaj, obrača se do svojih sotrudnikov in naročnikov s prijazno prošnjo, da bi mu zvesti ostali tudi v novem X. letu njegovega izhajanja.

Tudi v prihodnjem tečaju ostane „Ljubljanski Zvon“ zvest svojemu dozdanemu programu, s katerim si je pridobil mnogo tako stalnih prijateljev v razumništvu slovenskem, da jih niso omajali niti pretkano-sleparski napadi na urednika, niti zelotsko-pretirana graja njegove tendencije in njegovih sotrudnikov.

Gojil bode tudi odslej v prvi vrsti leposlo vje v najširjem pomenu te besede.

Priobčeval bode znanstvene in ukovite razprave iz različnih oddelkov človeškega znanja. Zbiral bo le narodno blago.

Skrbel bode za natančen pregled sočasnega slovenskega slovstva in imenitnejših proizvodov drugih slovanskih literatur, zlasti hrvaške, ter naposled poročal o napredovanju domačih književnih in umetnostnih zavodov.

Izmed spisov, katere misli „Ljubljanski Zvon“ priobčiti po novem letu, omenjamo zlasti daljše povesti

„Iz arhiva“,

katero je za list naš spisal v Slovincih znani pripovedovalec Fr. Gestrin. Poleg tega pride na vrsto

„Veselo življenje“

iz jedrovitega peresa prof. dr. Fr. J. Celestina v Zagrebu.

Vrhu tega so nam obljubili svojo pomoč: v Slovincih najprijetnejša pripovedovalca Janko Kersnik in dr. Ivan Tavčar, kakor tudi bralcem našim dobro znani A. Planinec.

G. Janko Kersnik bode spisal tri krajše povesti:

„Mámon“, „Bele roke“, „Kmetška smrt“.

Tudi lepi spol najde v listu svojo vrlo zastopnico z ljubeznivo pripovedovalko Márico. Prejeli smo od nje rokopis povesti:

„Iz življenja mlade umetnice“.

in novelo:

„Na obali“.

Takoj v prvi številki začnemo nadaljevati

„Pisma iz Zagreba“, v katerih nam prof. Stare slika z zgovorno besedo velik napredek naroda hrvaškega.

Vseučiliški profesor, g. dr. S. Šubic v Gračici, ki se je bralcem našega lista omilil s svojo v lanskem letniku priobčeno razpravo o vesoljnih potopih, poslal nam je jako koreniti spis:

„Nekaj svete starine na nebu in na zemlji“.

Tudi že letos obetani zanimivi spis prof. Ivana Vrhovca

„Zemljepisne posebnosti“

priobčimo prihodnje leto.

Na vrsto prideta tudi obe daljši zgodovinski razpravi:

„Reformacija na Slovenskem“ in „Slavni Krčani“.

Prvo nam je spisal g. Andrej Fekonja drugo g. Jernej Ravnikar. Obé bi morali priti že letos na dan, toda ker se je v letošnjem tečaju tiskalo več daljših člankov, nismo mogli pričeti tudi s tema dvema razpravama.

Zlasti pa bode bralce zanimala krasoslovna razprava Selakova

„Kaj je lepo?“

in zdravstvena študija

„Kako se razširjajo otrovne bolezni?“ iz spretnega peresa Rakeževega. Z obema razpravama pričnemo takoj v 1. št. prihodnjega leta.

Opiraje se na zgoraj razviti program, kakor tudi na dozdanje svoje delovanje, nádeje se „Ljubljanski Zvon“, da mu tudi prihodnje leto ostanejo zvesti dozdanji njegovi prijatelji, da se pa okoli njega zberó še novi podporniki. Saj je naloga, katero mu je zvrševati lepa in plemenita: Vsestranski razvoj beletristične književnosti slovenske!

„Ljubljanski Zvon“ stoji za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

V Ljubljani 1. decembra 1889.

Uredništvo „Ljubljanskega Zvona“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. dec.	7. jutraj	745.5 mm.	-2.8° C	sl. szh.	obl.	340 mm.
	2. popol.	745.0 mm.	1.2° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	744.7 mm.	-0.2° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura -0.6°, za 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 31 decembra t. l.

	gld.	šteraj	danes
Papirna renta	85.90	—	85.85
Srebrna renta	86.45	—	86.30
Zlata renta	108.20	—	108.45
5% marena renta	101.15	—	101.15
Akcije narodne banke	921.00	—	919.00
Kreditne akcije	321.50	—	319.00
London	117.75	—	117.90
Napol.	9.35	—	9.37
C. kr. cekini	5.59	—	5.59
Nemške marke	57.92 1/2	—	57.95

Zahvala.

Mej dolgo trajno boleznijo, kakor tudi o smrti našega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, oziroma očeta, brata, strijca in svaka, gospoda

JARNEJA KOŽELJ-A

došlo nam je mnogo dokazov tolažbe v naši britke žalosti; največja uteha našemu globoko užaljenemu srcu pa je bila mnogobrojna udeležba pri mrtvaškem sprevodu. Globoko ginjeni se vsem iskreno zahvaljujemo, posebno pa tvrdki pl. Kleinmayerjevi in Bambergovej, tukajšnjemu tiskarskemu društvu, slavnemu čitalniškemu pevskemu zboru za ginjačo petje, s katerim je oslavlil pogrebno slovesnost. Spominjamo se tudi vseh sorodnikov, vzlasti pa krasnih podarjenih vencev, s tistim prisrčnim hvaležnim čutom, kojega je zmožno le srce v največji žalosti, tolaženo od tako velikih dokazov resničnega sočutja.

V Ljubljani, 30. decembra 1889.

(1082)

Žalujoči ostali.

Veselo novo leto

vsem prijateljem in znancem!

Rodbina dr. Ambrožič-eva.

(1080)

Ob novem letu!

Vsem našim p. n. gostom, prijateljem in znancem najsrčnejše čestitke s prošnjo za daljno naklonjenost.

Fran Ferlinc

(1073)

z rodbino.

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(1083-1)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolezni z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poileg Hradskega (čevljarskega) mostu, 1. nadstropje.

Cvet proti protinu po dr. Maliči.

1 steklenica 50 kr.

Odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd. Malo časa čez se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. — Dobiva se v

(1034-3)

lekarni Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s prvo pošto.

(928-4)

Kdor

dvomi

katero izmed mnogih napovedanih zdravil za bolezen njegovo najbolje ugaja, piše naj takoj dopisnico na Richterjevo zalogo v Lipsiji in zahteva ilustrovano knjigo „Krankenfreund“. Pri-tiskane zahvale dokazujejo, da jih je na tisoče ne le izognilo se nepotrebnih denarnih izdaj, temveč našlo zaželeno zdravje, ko so se rav-nali po dobrih svetih te male knjige. Pošlje se zastonj.

„BRUS“

jedini šaljivi in bogato ilustrovani list slovenski, začel bode svoj II. tečaj in vabi rodoljube na naročbo.

„Brus“ bode, kakor doslej, zastopal načela odločno narodne stranke, pisal bode v naprednem in svobodnem zmislu, grajal in smešil pa nedostatke v javnem življenju.

„Brus“ pridobil je za bodoče leto novih sotrudnikov in jako zanimivega gradiva, zato se nadeja, da dosednji naročniki ostanejo zvesti in da se jim bode pridružilo mnogo novih, katerim ugaja odločna, svobodna beseda.

„Brus“ stoji za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld.

(1078-3) Uredništvo in upravnništvo „Brusovo“.

Dva uradnika

želita privatno hrano.

Ponudbe, oziroma pogoji blagovolijo naj se pošiljati pod „H. K.“ poste restante Ljubljana. (1069-2)

Najinim velečastitim prijateljem, dobrohotnikom in znancem iz mesta in z dežele

(1076)

ob novem letu

najiskrenejše in najodkritosrčnejše

čestitke

hkratu najsrčnejšo zahvalo za dobrohotnost in zaupanje, skazano nama do sedaj, in prosiva hkratu, da bi je nama ohranili v novem letu in v bodoče.

Z velespoštovanjem

E. Hirschmann s soprogo

gostilna „Pri avstrijskem cesarji“.

KONCERT

c. in kr. vojaške godbe polka baron Kuhn v sredo dne 1. januarja 1890

v restavracijskem salonu

hotela „Pri Maliči“.

Ustopnina 30 kr.

Točila se bodo dobra avstrijska in dolenska vina, potem Reinigshausen-ovo marenko in Plizsko pivo iz meščanske pivovarne; obe vrsti piva se čez ulice brez stroškov v hišo dostavljajo v patentovanih steklenicah po 10 komadov, prvo po 20 kr., poslednje po 30 kr. liter.

Za društva in družbe je še za nekaj večerov v tednu klubna soba na razpolaganje.

Z velespoštovanjem

Henrik Höselmayer

restavratér.

(1071)

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

najboljša domača zdravila.

Marijaceljske kapljice za želodec

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodci in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodci, bitje srea, zabasanje, bolezní na vranici in na jetrih, zoper zlato žilo in zoper gliste.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. (1033-3)

Veselo novo leto
vsem prijateljem, gostom in znancem vošči
rodbina Pršin
(1078)
na Gor. Rožniku.

Trgovec
na deželi želi resnega znanja
z gospodično ali mlado vdovo.
Listi naj se pošiljajo pošte restante ko-
lodvor št. 10 v Trstu. (1060-3)

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
vošči
Veselo novo leto
(1071)
rodbina Moschè.

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER
ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoln-
dne in od 2. do 5. ure popoldne.
Stanuje (908-20)
v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.
Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana
od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter na-
domesti "svoje trajnosti zlato plombo.

Veselo
novo leto
vsem čast. p. n. prijateljem,
gostom in znancem!
Fran Kaube
(1075) restavratér v čitalnici.

Vsem svojim dobrohotnikom in
prijateljem izrekam
ob novem letu
svoja najiskrenejša voščila
s prošnjo za daljšo naklonjenost.
V Ljubljani, dne 31. decembra 1889.
Z velespoštovanjem
10 5: **Fran Ehrfeld.**

Za čiščenje in ohranjenje sveže kože.
Arnica-Glycerin-ovet, najboljši pripomoček proti trdi, razpokani in hrpavi
koži, ohranja jo svežo in ozdravlja; v kositar. zavitku à 25 kr.
Glycerin-ovet, v lončkih à 25 kr.
Vaseline, bel in rumen, od 10 kr. višje
Creme-celeste, od 10 kr. naprej
Pariški prašek za gospe, bel in rosa, najbolj sloveča in najbolj fina pudra;
v škatljicah à 40 in 50 kr.
Čistilna voda za obličje, zanesljiv pripomoček zoper pege na obrazu, žol-
tine, mazulčke in kožne spuščaje, 1 stekl. 70 kr.
Dr. Fr. Lengelovo brezovo mazilo, da se koža nežna ohrani. 1 stekl. 70 kr.
Glycerin-milo in Glycerin-vijolično milo, odlikuje se po čistosti, stalni
vonjavi in najbolj upliva na kožo; komad po 15, 25, 35, 40 kr.
Speik-milo, prav priljubljeno v ohranilo sveže in čiste kože pri gospodin, à 35 kr.
Deželna lekarna „pri Mariji Pomagaj“
Ludovika Grečel-a,
v Ljubljani, Mestni Trg št. 11. (1053-3)

JAKOB MIKOLIČ
vojaški in civilni krojaški mojster, zaloga storjenih oblek
v Novem Mestu
priporoča se vsem tukajšnjim p. n. gg. c. in kr. uradnikom, kakor tudi vsem
p. n. gg. uradnikom dolenskih mest in trgov za izvršilo uniform in sploh
v njegovo stroko spadajočih del. Zgoraj podpisani ima vso pripravo (Muster-
zeichnungen) ter je popolnoma zmožen tega dela, ker je bil dlje časa svojega
vojaškega stanu pri vojaškem krojaškem mojstru g. Plahot-i na Dunaji
kot pomočnik.
Tudi priporoča slav. občinstvu svojo zalogo storjenih oblek ter na-
znanja, da ima zmirom raznovrstna sukna ali lase štofe za obleke na prodaj.
Vse k uradniškim uniformam spadajoče stvari, ako jih nema v zalogi, preskrbi
takoj in natančno.
Naročila vsprejemajo se po meri ter se natančno po predpisih zgotov-
ljajo. Popravila se najhitreje ter najceneje izvršujejo in se za izvršno delo
garantira. (1078-1)
Plaćuje se po dogovoru na obroke.

V varstvo in ohranitev
ust in zobovja.
Dr. Flud-ova ustna voda, izvršno sredstvo, ohranjuje zobe zdrave, oja-
čuje zobno meso, zabranjuje gniločo ter lajša bolečine; steklenica 60 kr.
Anaterinova ustna voda, po Popu, steklenica 40 kr.
Pop-ova anaterinova ustna voda, v steklenicah po 50 kr., 1 gld. in
1 gld. 40 kr.
Salicilna ustna voda, steklenica 50 kr.
Kothe-jeva ustna voda, steklenica 35 kr.
Rössler-jeva ustna voda, steklenica 35 kr.
Paichel-jeva ustna voda, steklenica 1 gld.
Dr. Heider-jev zobni prašek, najpriporočnejše, najbolj zdravo in ceno
čisti o zobe, s katerim se ohrani zobovje do visoke starosti zdravo. —
Škatljica 30 kr.
Salicilni zobni prašek, škatljica 30 kr.
Zobna pasta, odontosmegma imenovana, jako priljubljeno in izvršno
čistilo za zobe in usta, v porcelanastih škatljicah à 60 kr.
Zobna pasta Pop-ova, à 35 kr.
Zobna pasta Sain de Boutemard-ova, à 38 in 70 kr.
Zobna pasta Pfeiffermann-ova, à 1 gld.
Zobna plomba Pop-ova, s katero more vsakdo sam plombovati zobe, v
kartonih à 1 gld.
Odontin, izvršno sredstvo zoper zobobol, steklenica 10 kr.
Zobne kapljice zoper najraznovrstnejši zobobol, steklenica 30 kr.
Cachu (ustne kroglice), v škatljicah po 30 kr.
Deželna lekarna „pri Mariji Pomagaj“
LUDOVICA GREČEL-a
v Ljubljani, Mestni trg št. 11. (1052-3)

Posestvo
pol ure od železnične postaje Borovnica, obstoječe iz jedonadstropne hiše z vsemi
družini potrebnimi posopji, iz sadnega vrta, njiv in travnikov, na katerem se lahko
redi 20 do 25 glav živine, odda se takoj za več let v najem.
Posestvo je v prav priležnem kraju, v prav dobro obdelanem stanu, za obdelovati
z malimi stroški združeno. — Natančneje izve se pri lastniku Janezu Borštniku v
Kurji vasi št. 4 v Ljubljani. (1057-3)

Vspešna sredstva
za čiščenje in zboljšanje zraka v sobah.
Kadilni papir, provzroči izredno prijetno in vstrajno vonjavo. 20 listov v zav. 10 kr.
Potpourri se nasiplje na ogelje ali na vročo železno ploščo. Škatljica 30 kr.
Sobna dišava (parfum), razsiplje se po sobah, ima vonjavo raznovrstnih
cvetic, stekleničica 70 kr.
Esenca iz smrekovine, prouzroči, ako se razsiplje po sobah, prijetno gozdno
vonjavo. Steklenica 60 kr.
Coniferen-spirit, Bittnerjev, stekleničica 80 kr.
V porabo za parfumovanje žepnih robcev, perila in obleke imam
v zalogi najfinejše francoske in angleške dišave v najraznovrstnejših
cvetličnih vonjavah. Steklenice po 50 kr., 1 gld. in 2 gld.
Vijolični prašek, prouzroči raztresen mej perilo, najprijetnejšo vonjavo. V
zavitkih à 15 kr.
Sachetes za parfumovanje obleke, perila, rokavic in razne oprave, v mnogih
vonjavah. Zavitek 20 kr.
Deželna lekarna „pri Mariji Pomagaj“
LUDOVICA GREČEL-a,
v Ljubljani, Mestni Trg št. 11. (1054-3)

Za čas stavbe
priporoča
ANDREJA DRUŠKOVIČA.
Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10
v velikem izboru in po zelo nizki ceni
okove za okna in vrata,
štorje za štokodoranje, drat
in cveke, samokolnice, vezi
za zidovje, traverze in stare
železniške šine za oboke,
znano najboljši Kamniški
Portland in Roman cement,
sklejni papir (Dachpappe) in
asfalt za tlak, kakor tudi
lepo in močno narejena šte-
dilna ognjišča in njih posa-
mezne dele.
Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne
vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v
malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do
vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za sko-
pane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali,
kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile
in železne okove. (103-50)
Za poljedelstvo:
Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in
plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lo-
pate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom svež
Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

